

Opinia Komitetu Regionów „Priorytety w odniesieniu do infrastruktury energetycznej na 2020 r. i w dalszej perspektywie”

(2011/C 259/09)

KOMITET REGIONÓW

- Apeluje, by wszelkie inicjatywy w zakresie infrastruktury podejmowane na szczeblu europejskim uwzględniały zarządzanie tymi zagadnieniami na szczeblu lokalnym i regionalnym.
- Apeluje o uwzględnienie roli i potrzeb władz lokalnych i regionalnych w przygotowywaniu wszelkich projektów budowy infrastruktury energetycznej. Konieczne należy systematycznie prowadzić skrupulatną ocenę stosunku kosztów do korzyści, jakie w skali lokalnej, regionalnej, a nawet makroregionalnej mogłaby spowodować realizacja takich projektów.
- Sądzi, że w takiej ocenie należałoby mierzyć zarówno oddziaływanie tych projektów na bezpieczeństwo energetyczne, jak i na środowisko i krajobraz, a także na rozwój społeczno-gospodarczy.
- Z wielkim zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja Europejska priorytetowo potraktowała rozwój technologii związanych z tworzeniem inteligentnych sieci. Takie sieci będą miały kluczowe znaczenie dla dobrego funkcjonowania rynku energii, pozwalając na skuteczniejsze i wydajniejsze wykorzystanie zasobów.
- Wyraża zaniepokojenie faktem, że Komisja Europejska nie jest w stanie zaproponować pełnego i szczegółowego planu finansowania tego programu budowy infrastruktury energetycznej.
- Apeluje, by mógł wyrażać swe stanowisko w takich zasadniczych kwestiach jak przyszły budżet programu inwestycji w infrastrukturę energetyczną, przewidywane sposoby finansowania, poziom udziału, jaki podźwignąć mają poszczególne podmioty, zwłaszcza władze lokalne i regionalne, lecz również ogół konsumentów.

Sprawozdawca	Michel LEBRUN (BE/PPE), poseł do Parlamentu Wspólnoty Francuskiej
Dokument źródłowy	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Priorytety w odniesieniu do infrastruktury energetycznej na 2020 r. i w dalszej perspektywie – plan działania na rzecz zintegrowanej europejskiej sieci energetycznej” COM(2010) 677 wersja ostateczna

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW,

1. Wyraża zadowolenie z pełnego zaangażowania Unii Europejskiej w rozległą i kluczową dziedzinę budowy w tym samym czasie europejskiej supersieci energetycznej, wydajnych połączeń międzysystemowych i zdecentralizowanych inteligentnych sieci. Komitet Regionów entuzjastycznie zapatruje się na to, że w ramach tej inicjatywy także regiony i gminy położone na peryferiach zostaną należycie uwzględnione i włączone do tych sieci. Spójność terytorialna i solidarność między regionami zostaną wzmocnione dzięki tym strukturom, pod wyraźnym warunkiem, że obawy i interesy wszystkich stron zostaną wysłuchane i w pełni uwzględnione przy opracowywaniu tych projektów.

2. W związku z tym docenia fakt, że w swoim komunikacie „Priorytety w odniesieniu do infrastruktury energetycznej na 2020 r. i w dalszej perspektywie” Komisja Europejska zwróciła uwagę na znaczenie zapewnienia udziału władz lokalnych i regionalnych w całym procesie decyzyjnym dotyczącym modernizacji europejskiej infrastruktury energetycznej oraz w tworzeniu przyszłej zintegrowanej supersieci. Komitet Regionów nalega na fakt, że udział ten powinien być zaplanowany od najwcześniejszych etapów przygotowania projektów.

3. Podkreśla, że samorządy regionalne i lokalne odgrywają znaczną rolę w powodzeniu projektów przedstawionych przez Komisję Europejską, ze względu na swoje kompetencje i odpowiedzialność w różnych dziedzinach związanych z planowaniem, uzyskiwaniem zezwoleń, inwestycjami, zamówieniami publicznymi, produkcją, transportem, dystrybucją, kontrolą zużycia energii i poprawą efektywności energetycznej oraz przetwarzaniem i składowaniem odpadów energetycznych. Dlatego też wszelkie inicjatywy w zakresie infrastruktury podejmowane na szczeblu europejskim muszą uwzględniać zarządzanie tymi zagadnieniami na szczeblu lokalnym i regionalnym.

4. Szczególnie docenia to, że zwraca się uwagę na mechanizmy regionalnych ugrupowań. Systematyczne tworzenie specjalistycznych platform regionalnych, oprócz ułatwiania, a wręcz przyspieszania procedur planowania, finansowania, realizacji, monitorowania i kontroli planowanych projektów, okaże się niezbędne do pełnej współpracy i zaangażowania wszystkich podmiotów regionalnych i lokalnych, których dotyczy realizacja nowej infrastruktury energetycznej.

5. Wnosi o zwrócenie szczególnej uwagi na informowanie obywateli – w sposób systematyczny i we właściwym czasie – o realizacji nowej infrastruktury. Niezbędne jest, by władze

lokalne i regionalne, pozostające w bezpośrednim kontakcie ze społeczeństwem, dysponowały środkami i strukturami umożliwiającymi satysfakcjonujące informowanie opinii publicznej i przeprowadzanie z nią konsultacji, po to by móc zapewnić jej poparcie i zaangażowanie w sam projekt. Równie ważne jest, by Komisja zapewniła większą przejrzystość modelowania, które służy do szacowania potrzeb infrastruktury energetycznej, jak również konkurencję między różnymi technikami modelowania. Władze lokalne i regionalne muszą być w stanie kontrolować parametry i metody obliczania stosowane dla potrzeb tychże technik.

Najważniejsze elementy przesłania

6. Zgadza się z Komisją Europejską, że Unia Europejska nie będzie w stanie osiągnąć swoich celów w zakresie energii odnawialnej, zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych i zużycia energii oraz zapewnienia bezpieczeństwa dostaw bez znacznych inwestycji na rzecz wydajniejszej energetycznie gospodarki opartej na modernizacji sieci, budowie połączeń międzysystemowych oraz priorytetowym włączeniu energii odnawialnej w te sieci, między innymi poprzez szeroko zakrojony rozwój sieci średniego i niskiego napięcia, który jest warunkiem koniecznym wdrożenia zdecentralizowanej produkcji energii ze źródeł odnawialnych.

7. Zwraca uwagę Komisji na niedawną rezolucję KR-u „Następstwa klęsk żywiołowych i katastrofy nuklearnej w Japonii – wnioski dla Unii Europejskiej”, a szczególnie na punkty 14–16. Apeluje, by podczas planowania przyszłej infrastruktury energetycznej uwzględniono ten dokument, jak też cele w zakresie zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych do 2050 r. Szczególne ważne jest ściśle dopilnowanie, by wszystkie kraje osiągnęły lub przekroczyły swoje cele w zakresie zmniejszenia emisji pochodzących z paliw kopalnych, np. węgla, ropy naftowej czy gazu ziemnego.

8. Podkreśla potrzebę wskazania, według relatywnego znaczenia poszczególnych rodzajów infrastruktury, które z nich mogłyby zostać usprawnione lub zmodernizowane, jak też określenia, gdzie potrzebna jest nowa duża infrastruktura.

9. Pragnie podkreślić potrzebę przewidzenia dodatkowych środków zarządzania popytem oraz środków niezbędnych do realizacji celów wyznaczonych na rok 2020 w zakresie oszczędności energii i efektywności energetycznej. Potrzeby w zakresie infrastruktury energetycznej zależeć będą od naszej zdolności do racjonalizacji zużycia energii.

10. Zwraca uwagę na fakt, że dzięki odpowiedniej polityce europejskiej i krajowej przyszła europejska supersieć mogłaby stać się głównym czynnikiem ostatecznej realizacji wewnętrznego europejskiego rynku energii elektrycznej i gazu ziemnego, umożliwiając faktyczną konkurencję w tej dziedzinie. Komitet Regionów uważa, że ukończenie projektu skutecznego jednolitego rynku oraz utworzenie wydajnej zintegrowanej europejskiej sieci energetycznej są absolutnie konieczne do zapewnienia takiego poziomu dobrobytu i spójności, jakie zostały sformułowane w celach UE na rok 2020.

11. Podkreśla znaczenie dysponowania skuteczną infrastrukturą gazową w celu dywersyfikowania i zapewnienia bezpieczeństwa źródeł zaopatrzenia oraz zmniejszenia zależności energetycznej niektórych regionów. Uważa, że na potrzeby infrastruktury gazowej należy opracować zasady zapewniające większą elastyczność, co pozwoli na odwrócenie przepływu i zmniejszenie zależności niektórych regionów od jednego źródła zaopatrzenia. Zdaniem Komitetu należy rozwinąć infrastrukturę gazową, uwzględniając w pełni wkład terminali skroplonego gazu ziemnego (LNG) i sprężonego gazu ziemnego (CNG).

12. Uważa, że środki proponowane w komunikacie Komisji Europejskiej stanowią uzupełnienie trzeciego pakietu w tym znaczeniu, że stanowią one próbę odpowiedzi na oczekiwane inwestycje w dziedzinie produkcji i przesyłu energii.

13. Uznaje w tym kontekście rolę agencji regulujących rynek energii jako gwaranta adekwatności i skuteczności inwestycji – zarówno scentralizowanych, jak i zdecentralizowanych – w infrastrukturę energetyczną.

14. Z wielkim zadowoleniem przyjmuje fakt, że priorytetowo potraktowano rozwój technologii związanych z tworzeniem inteligentnych sieci. Takie sieci będą miały kluczowe znaczenie dla dobrego funkcjonowania rynku energii, pozwalając na skuteczniejsze i wydajniejsze wykorzystanie zasobów. Komitet Regionów wnosi o możliwość utworzenia platformy konsultacji, informacji i wymiany dotyczących tej przyszłej inteligentnej sieci.

15. Jest zdania, że efektywność energetyczna stanowi potężne i opłacalne narzędzie umożliwiające stabilność energetyczną w przyszłości, a zwłaszcza zmniejszenie potrzeby inwestycji w infrastrukturę energetyczną.

16. Wyraża zaniepokojenie faktem, że Komisja Europejska nie jest w stanie zaproponować pełnego i szczegółowego planu finansowania tego programu budowy infrastruktury energetycznej. Co za tym idzie, ubolewa, że nie mógł wyrazić swego stanowiska w takich zasadniczych kwestiach jak przyszły budżet programu, przewidywane sposoby finansowania, poziom udziału, jaki podźwignąć mają poszczególne podmioty, zwłaszcza władze lokalne i regionalne, lecz również ogół konsumentów.

17. Popiera koncepcję Komisji Europejskiej, aby stworzyć europejski fundusz na rzecz infrastruktury, który będzie zapewniał finansowanie dla wszystkich głównych projektów infrastrukturalnych mających znaczenie dla UE w dziedzinie energii, szerokopasmowego internetu i transportu, w tym sieci TEN.

18. Ubolewa również nad brakiem określenia ilościowych celów dotyczących rezultatów, jakie pragnie się osiągnąć dzięki tej strategii.

19. Nalega wobec tego na jak najszybsze ustalenie i przekazanie kompletnych i szczegółowych informacji odnośnie do sposobu i środków finansowania badanych przez Komisję oraz na to, by w przyszłości umożliwić mu wypowiedzanie się w tych kwestiach.

20. Apeluje o uwzględnienie roli i potrzeb władz lokalnych i regionalnych w przygotowywaniu wszelkich projektów budowy infrastruktury energetycznej. Konieczne należy systematycznie prowadzić skrupulatną ocenę stosunku kosztów do korzyści, jakie w skali lokalnej, regionalnej, a nawet makroregionalnej mogłaby spowodować realizacja takich projektów. W takiej ocenie należałoby mierzyć zarówno oddziaływanie tych projektów na bezpieczeństwo energetyczne, jak i na środowisko i krajobraz, a także na rozwój społeczno-gospodarczy regionów. Powszechnie wiadomo, że sprzeciw zgłaszany przez opinię publiczną stanowi poważną przeszkodę w budowie infrastruktury energetycznej. Wykazanie potencjalnych korzyści dla społeczności lokalnych płynących z rozwoju infrastruktury energetycznej, oraz pokazanie jej wpływu na środowisko może znacząco przyczynić się do osłabienia tego rodzaju sprzeciwu.

21. Uznaje, że poziom krajowy pozostaje niezastąpiony w dziedzinie koordynacji inwestycji w sieci i połączenia międzysystemowe. Niemniej jednak Komitet Regionów przypomina, że znaczną część energii produkowanej ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszenie zużycia energii, zwłaszcza w budynkach, zawdzięczamy inicjatywom podejmowanym na poziomie lokalnym i regionalnym.

22. Zauważa, że rozwój infrastruktury przesyłu energii elektrycznej między UE a państwami trzecimi może zwiększyć ryzyko ucieczki emisji, a w niektórych przypadkach nawet doprowadzić do takiej sytuacji. W związku z tym wzywa Komisję do pilnego przeanalizowania zmian, jakie należy wprowadzić na europejskim rynku handlu uprawnieniami do emisji w celu uniknięcia tego ryzyka. Należy rozważyć różne rozwiązania, np. mechanizm uwzględniający koszty emisji dwutlenku węgla.

Rola samorządów lokalnych i regionalnych

23. Uznaje gospodarcze, ekologiczne i społeczne znaczenie projektu modernizacji europejskiej infrastruktury energetycznej, który pozwoli na przyciągnięcie istniejących i utworzenie nowych przedsiębiorstw w branży energetyki oraz na utworzenie licznych miejsc pracy w tym sektorze. Regiony i gminy mogłyby okazać się pierwszymi beneficjentami tych pozytywnych efektów.

24. Podkreśla, że należy nadać istotne znaczenie włączeniu źródeł produkcji energii odnawialnej, za pomocą sieci lokalnych i regionalnych, do transeuropejskich sieci energetycznych, co pozwoli tym ostatnim skorzystać z ułatwień w przesyłu i dystrybucji, a tym samym umożliwi ich rozwój.

25. W szczególności wzywa do wprowadzenia niezbędnych zmian w infrastrukturze, które umożliwią stworzenie inteligentnych sieci energetycznych, tak by małe i średnie przedsiębiorstwa i spółdzielnie mogły generować swoją własną ekologiczną

energię i przysłać ją w ramach sieci typu „każdy z każdym” między regionami. Wzywa Komisję Europejską do zorganizowania specjalnej konferencji z udziałem władz lokalnych i regionalnych oraz odpowiednich zainteresowanych stron w celu rozpoczęcia transformacji procesu wytwarzania energii w Europie.

26. Uważa za istotne podkreślenie możliwości, jakie strategia ta stwarza w zakresie innowacji i rozwoju technologicznego dla wiodącej pozycji i konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich w sektorze urządzeń (przede wszystkim w obszarach związanych z elektrycznością, takich jak produkcja energii ze źródeł odnawialnych, inteligentne, wysoce wydajne sieci, nowe systemy magazynowania energii elektrycznej bądź promowanie pojazdów o napędzie elektrycznym). Komitet wzywa do dopracowania europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych oraz inicjatyw w tej dziedzinie podejmowanych w kontekście programu ramowego w zakresie badań i rozwoju.

27. Stwierdza, że bez skuteczniejszej i bardziej inteligentnej infrastruktury sieciowej nie można oczekiwać poprawy w zakresie cen konsumpcyjnych, innowacji i bezpieczeństwa dostaw energii, zwłaszcza w regionach mniej interesujących gospodarczo dla przedsiębiorstw, czyli np. w regionach oddalonych, słabo zaludnionych lub słabszych gospodarczo.

28. Przypomina, że scentralizowana produkcja w wielkich elektrowniach jest nadal istotna dla funkcjonowania europejskiego wewnętrznego rynku energii. Niemniej produkcję tę należy w znacznym stopniu uzupełnić zdecentralizowanymi zakładami wytwarzania energii oraz inteligentnymi systemami sterowania i przesyłu. Komitet Regionów podkreśla zatem, że należy bardziej zachęcać miasta i regiony do rozwijania systemów i technologii zdecentralizowanej produkcji energii, ponieważ zapobiega to także tworzeniu monopolii w energetyce i może sprzyjać silniejszemu zaangażowaniu społeczności, a przez to większej akceptacji dla bardziej zrównoważonego gospodarowania energią.

29. Podkreśla, że decentralizacja produkcji energii i stworzenie małych ośrodków produkcji w skali lokalnej i regionalnej w miejscach, w których ich szkodliwość dla środowiska będzie znikoma, stanowi skuteczny środek dla miast i regionów oraz działanie na rzecz rozwoju wolnej od zanieczyszczeń produkcji energii odnawialnej, jak również sposób walki o ochronę środowiska i przeciw ociepleniu klimatu.

30. Dodaje, że rozwój zdecentralizowanych źródeł produkcji pozwoliłby również całej Unii Europejskiej stopniowo uwolnić się od energetycznej zależności od dostawców zewnętrznych, a co za tym idzie, zwiększyć swoje bezpieczeństwo dostaw.

31. Zwraca się o możliwość uczestniczenia w opracowaniu metodyki, która zostanie przyjęta przy określaniu konkretnych projektów, którym przypisane zostanie znaczenie w skali europejskiej, oraz przy doborze środków, które okażą się konieczne do realizacji tych priorytetów w sposób elastyczny i dostosowany do lokalnej i regionalnej specyfiki w zakresie warunków rynkowych oraz oferowanych możliwości technologicznych.

32. Popiera utworzenie specjalistycznych platform na poziomie makroregionalnym, w celu ułatwienia realizacji określonych priorytetów. Platformy te powinny być aktywowane w momencie rozpoczęcia badań nad projektami i powinny

być angażowane na każdym etapie realizacji, w tym również w opracowanie planów finansowania i budżetów projektów.

33. Dlatego z dużym zadowoleniem przyjmuje inicjatywę państw członkowskich leżących nad Morzem Północnym i Norwegii na rzecz sieci morskiej energii wiatrowej. Inicjatywa ta ma zapewnić lepszą koordynację rozwoju morskiej energii wiatrowej oraz infrastruktury mórz na północy Europy, jako że ten rodzaj energii będzie odgrywać decydującą rolę w realizacji unijnych celów w zakresie energetyki i ochrony klimatu.

34. Opowiada się za znacznym wzmocnieniem roli inicjatyw regionalnych w zakresie energii przez przejęcie przez specjalistyczne organy planowania technicznego i finansowego, jak również analizy oddziaływania tych projektów. Powołanie regionalnych struktur ad hoc jest również ze wszech miar pożądane, pod warunkiem że można je wyposażyć w skuteczne i efektywne metody funkcjonowania i mechanizmy podejmowania decyzji.

35. Docenia niezwykle zachęcające wyniki utworzenia grup wysokiego szczebla w tej dziedzinie współpracy międzyregionalnej i międzynarodowej. Komitet Regionów jest jednak poważnie zaniepokojony tym, czy wyraźnie będzie słycać głos władz lokalnych i regionalnych mniejszej wagi w takiej konfiguracji.

36. Zgadza się z Komisją, ubolewając nad powolnym tempem obecnych procedur przyznawania zezwoleń w dziedzinie infrastruktury energetycznej, i zwraca się o to, by je zracjonalizować, poprawić i lepiej skoordynować. Niemniej jednak niedopuszczalne byłoby odsunięcie władz lokalnych i regionalnych od procesu przyznawania zezwoleń. To te władze są w pierwszym rzędzie odpowiedzialne i to ich dotyczą skutki, jakie pewne projekty energetyczne mogłyby przynieść ludności.

37. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję ustanowienia pojedynczego punktu kontaktowego, stanowiącego rodzaj organu pośredniczącego między wykonawcami projektów a kompetentnymi władzami na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym. Komitet Regionów nalega na to, by kompetencje uzyskane przez władze terytorialne nie doznały uszczerbku.

38. Domaga się wprowadzenia odpowiednich ostatecznych terminów przyznawania zezwoleń, które zapewniłyby właściwą i pełną ocenę projektów przy udziale zainteresowanych stron i które ułatwiłyby planowanie i rozwój infrastruktury.

39. Ponownie wyraża pragnienie, by włączyć społeczeństwo w proces podejmowania decyzji od pierwszych etapów analizowania projektów. Należy to przeprowadzić w sposób wyraźny, otwarty, konkretny, zapewniając wszelką przejrzystość konieczną w angażowaniu społeczeństwa we wspólny projekt. Sam harmonogram prac należałoby jak najszerzej upowszechnić, aby każdy mógł wyrazić swoją opinię i uzyskać odpowiedzi na pytania.

40. Pragnie wziąć aktywny udział w opracowaniu wytycznych na rzecz poprawy przejrzystości i przewidywalności procesu przyznawania zezwoleń, aby upewnić się, że wytyczne te w zadowalający sposób osiągną cele w zakresie informowania i komunikowania o negatywnych i pozytywnych skutkach projektów, przejrzystości, uwzględnienia wyrażonych opinii, monitorowania projektów, śledzenia reakcji opinii publicznej.

41. Domaga się, by zwrócono szczególną uwagę na informowanie społeczeństwa o korzyściach z budowy infrastruktury i inteligentnych sieci dla konsumentów i obywateli, w zakresie bezpieczeństwa dostaw, zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych i efektywności energetycznej. Informacje te powinny być jednak wyważone; nie należy ukrywać niedogodności, jakie odczuwać będzie ludność. Jedyne pełne i przejrzyste informacje pozwolą jej zrozumieć, o jaką stawkę chodzi, i lepiej przyjąć negatywne skutki. Informacje te należy dostosować do konkretnych sytuacji i zadbać o precyzyjny i odpowiedni przekaz dla każdego.

42. Apeluje o wdrożenie sprawnych, dostępnych i sprawiedliwych systemów odszkodowań dla tych społeczności, które szczególnie odczuwają negatywne skutki realizacji projektów. Odszkodowania te powinny być na tyle wysokie, by umożliwić władzom lokalnym i regionalnym rekompensatę tych skutków i zapewnić, jeśli nie poparcie społeczeństwa, to przynajmniej akceptację ze strony opinii publicznej.

43. Popiera pomysł stworzenia korzystnych warunków i zachęt dla tych regionów, które ułatwią szybką autoryzację projektów o znaczeniu europejskim, o ile te ostatnie nie będą zachęcane do przekraczania koniecznych zasad ostrożności, takich jak ocena oddziaływania i konsultacje ze społeczeństwem. Komitet Regionów prosi o możliwość udzielania tych zachęt również władzom lokalnym.

44. Podziela zdanie Komisji, że bardzo interesujące byłoby objęcie tym systemem zachęt wszystkich projektów inicjowanych na szczeblu lokalnym i regionalnym w zakresie produkcji, a także przesyłu i dystrybucji energii odnawialnej.

45. Pragnąłby zostać włączony w opracowanie instrumentu wspierającego projekty, który regiony i władze krajowe mogłyby wykorzystywać w działaniach związanych z planowaniem infrastruktury i opracowaniem projektów. W tym kontekście konieczne trzeba będzie uwzględnić ocenę oddziaływania na środowisko, lecz również ocenę społeczno-gospodarczych skutków projektów w skali regionów i gmin.

46. Wyraża niepokój, że w szacowanej przez Komisję łącznej kwocie 200 mld EUR na inwestycje utrzymuje się deficyt przeszło 60 miliardów.

47. Ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie prywatnych źródeł inwestowania przez przyjęcie przepisów umożliwiających rozwiązanie problemu podziału kosztów dużych projektów o charakterze transgranicznym lub cechujących się skomplikowaniem technologicznym. Wiele projektów makroregionalnych, obecnie zagrożonych ze względu na niedostateczne finansowanie, odniesie bezpośrednie korzyści dzięki tym nowym przepisom.

48. Popiera inicjatywę Komisji polegającą na optymalizacji stymulującego efektu źródeł publicznych i prywatnych przez złagodzenie ryzyka inwestorów. Tym samym optymalizacja

korzyści, bezpieczeństwo inwestycji i pozytywne skutki społeczne skłonią władze lokalne i regionalne do inwestowania w projekty, które wydadzą im się najstosowniejsze.

49. Ubolewa nad brakiem precyzyjnych i konkretnych informacji na temat budżetów i ram finansowych, które można by przeznaczyć na te działania stymulujące. Komitet Regionów apeluje o to, by badane mechanizmy finansowania spełniały kryteria elastyczności i adaptacji do różnych rodzajów ryzyka oraz uwzględniały specyfikę potrzeb finansowych poszczególnych projektów.

50. Szczególnie zwraca się do Komisji o przeanalizowanie sposobów finansowego udziału różnych podmiotów, w tym władz lokalnych i regionalnych, w budowie infrastruktury energetycznej. Wywarłoby to przede wszystkim motywujący wpływ na inicjowanie i rozwój danych projektów. Ponadto perspektywa korzyści finansowych płynących z wykorzystania infrastruktury w przyszłości mogłaby zaowocować zgodnym poparciem opinii publicznej dla danego projektu.

51. Zwraca się o nadanie priorytetu inwestycjom w te projekty, które przyczynią się do realizacji celów 20-20-20, takie jak tworzenie inteligentnych sieci, włączenie energii odnawialnej w europejską supersieć, podłączenie wszystkich regionów i gmin oddalonych do supersieci i połączenia międzysystemowe.

52. Wskazuje na zasadniczą rolę inteligentnych sieci w podnoszeniu indywidualnej świadomości w zakresie odpowiedzialnego zużycia energii. Inteligentne sieci, inteligentne liczniki i odpowiednie urządzenia, które dostarczają nie tylko energię, lecz również informacje dotyczące poziomu i rodzaju jej zużycia, mogą stworzyć możliwości oszczędzania energii. Sieci te mogłyby tym samym przyczynić się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych i poprawy efektywności energetycznej. Dlatego należy wesprzeć dalszy rozwój i wdrażanie odpowiednich technologii. Komitet podkreśla, że władze lokalne i regionalne powinny opracować przed 2020 r., w oparciu o plany krajowe i programy europejskie, pilotażowe projekty dotyczące inteligentnych sieci, ze szczególnym uwzględnieniem projektów między regionami granicznymi.

53. Zwraca się o nadawanie priorytetów w zakresie finansowania i wspierania projektów modernizacji infrastruktury energetycznej w oparciu o następujące kryteria: rozwój produkcji i dystrybucji energii ze źródeł lokalnych i odnawialnych, wprowadzenie jednolitego rynku energii elektrycznej i gazu ziemnego, wsparcie konsumentów, jeśli chodzi o poprawę jakości ich udziału w rynku nie tylko przez lepszą efektywność zużycia energii, lecz również przez umożliwienie im rozwoju jako producentom lokalnym, a nawet indywidualnym, i sprzedaży ewentualnych nadwyżek produkowanej energii. Dla realizacji celów 20-20-20 ważne są także starania na rzecz poprawy wydajności, tak aby można było wymienić i zmodernizować istniejące sieci i zmniejszyć straty przy przetwarzaniu i przesyłaniu.

54. Apeluje o zachęcanie do rozwoju systemów wytwarzania energii na potrzeby własne w oparciu o odnawialne źródła i kogenerację o wysokiej wydajności. Przy projektowaniu sieci energetycznych należy potraktować priorytetowo takie instalacje.

Bruksela, 1 lipca 2011 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO
